

František Vyhnálek: Net s mobilem a já

Dobrý den, jmenuji se František Vyhnálek. Se mnou se od narození, 26. března 1976, život nemazlil. Narodil jsem se s dětskou mozkovou obrnou, ale to nebylo všechno, krátce jsem přestal jíst, pít, málem jsem mohl i umřít. Ale s vytrvalostí mé matky jsem se z toho dostal. Obrnou se postihla hlavně levá část těla, ale lidé říkají, že to moc nejde prý vidět. Nebýt maminky, takhle dnes nevypadám. Myslím tím to postižení.

Základní škola, střední odborné učiliště, jsem vyučen prodavačem. A tam to všechno začalo. Ptáte se co? Můj další handicap. Ano, postižení. Zrakové, ale to byly proti dnešku jen prvopočátky. Na škole, posléze u našich v obchodě jsem se setkal s počítačem. Uměl jsem pracovat na T602. Tyhle mé znalosti jsem využil i ve třídě, kde jsem radil spolužákům s T602 co a jak. Po škole mne čekalo setkání s TyfloCentrem Olomouc, o.p.s., kdy mi pomohli získat PC, jako kompenzační pomůcku – Digitální čtecí zařízení s hlasovým výstupem.

Lidičky z TyfloCentra moji osobu ještě před tím poslali do olomouckého Tyfloservisu, o.p.s. Ředitel Elvosu mi ho přivezli domů. A nepíši nic o úřadech, to je jasné. První počítač, můj osobní. To je pro mne radost a velká věc. Udělal jsem si kompletní kurz na práci s počítačem a také, jako i kompenzační pomůcka. Počítač mi pomohl při práci v obchodě a doma. Super věc to byla pro mne i rodinu. Jen později ten net, ale nakonec dobrý, spíše tím myslím to spojení, ale jak se říká, začátky jsou vždycky těžké.

Na internetu to bylo v pohodě. Stále jsem se zdokonaloval. V roce 2001 jsme v obchodě s rodiči skončili, tím i já. Začal koloběh, pracovní úřad, provozování diskoték, úspěšných. Především pro Klub Čtyřlístek a ZŠ Schola Viva, o.p.s. v Šumperku, kde mne napadlo nabídnout svoji osobu. Dopadlo to dobře. Počítač jsem měl jako nový. Program ZoomText, který mi pomáhá ulehčit práci na PC. To znamená, že to co vidíte Vy, vidící, já vidím jen zvětšené a navíc si to můžu nechat ozvučené. A tak jsem jim dělal letáky, plakáty a nejen to. V roce 2007 jsem si požádal o nový PC a získal jsem ho, ale napřed jsem se musel naučit psát všemi deseti, deseti prsty. Jsem s ním do dneška spokojený a jsem rád, že ho mám. Je to pro mne spojení se světem, nejen se světem internetu a počítačů, ale i se světem jako takovým. Je to můj miláček a pomocník. Nebýt jeho, tak dnes se mi špatně shání sponzorské dary pro Klub Čtyřlístek, SONS Šumperk.

Mým druhým miláčkem je můj mobil. Ozvučený mobil. Napřed to byly klasický mobily. Kde jsem postupy obsluhy věděl, ale SMSky mně museli číst. Letos mám ozvučený mobil, 3 roky a jsem s ním velmi spokojený. Přečte mi na mobilu, co chci, zavolat, přijmout SMS, poslat ji, uložit si ji nebo kontakt. Je to můj další přítel. Jako moje Mirka.

P. S. A právě proto s ní můžu e-mailovat, skypevat, telefonovat. Prostě jsou to moji velcí pomocníci.